

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. An conueniens fuerit Incarnationis mysterium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

SECTIO V.

An conueniens fuerit Incarnationis
mysterium.

Proposita quaestio triplici modo potest intelligi; 1. an conueniens fuerit personam diuinam aliquam incarnari; 2. an secundam potius quam alteram; 3. an tali tempore & non citius ne tardius. Pro cuius resolutione

Dicendum 1. conuenientissimum esse alicui personae diuinae incarnari, seu naturam humanam sibi hypostatice vnire. Ita S. Thom. 3 p. q. 1. a. 1. Ratio, qua id probat, haec est. Vnicuique rei conueniens est illud, quod sibi competit secundum propriae naturae rationem: atqui natura Dei est ipsamet essentia bonitatis, ex S. Dion. cap. 1. de diu. nom. vnde, quidquid pertinet ad rationem boni, conueniens est Deo; ad rationem autem boni pertinet, vt se alijs communicet, ex eodem S. Dion. cap. 4. Quare ad rationem summi boni pertinet, quod modo summo se communicet, & id maxime fit per vnionem hypostatice, per quam Deus summo & praestantissimo, quo fieri potest modo, se creaturae humanae communicat, quae per illam communicationem ad tantum dignitatis & excellentiae gradum euecta est, vt teste S. Aug. lib. de praedest. Sanctor. c. 15. Quo altius ascenderet, non haberet.

Dicendum 2. conuenientissimum fuisse, vt persona Filij potius, quam Patris aut Spiritus Sancti naturam humanam assumeret. Ita S. Thom. q. 3. a. 8. cuius rei licet praecipua & summa ratio sit, quod ita diuinae sapientiae visum fuerit, praeter illam tamen quadam alia a SS. Patribus afferuntur: vniam aut alteram hic delibare nobis sufficiet.

Prima igitur ea est, quam profert S. Bas. hom. de principio Euang. S. Ioan. & S. Aug. lib. 15. de Trinit. cap. 11. quia scilicet maxime decuit, vt illa persona iungeretur

L 6 natura

atrem
error
etur ex
Christus
is, quia
amna-
nissus,
Domi-
asphe-
agrus
can. 5.
entias,
ue Dei
s, ana-
Augu-
beatam
t geni-
& S.
Christi-
patre,
alis ex
ipse o-
ue na-
m di-
cap.
Christo
que
SE-

naturæ humanæ, per quam homines, qui in tenebris erroris ac ignorantia per peccatum iacebant, peculiari quâdam ratione illuminarentur ac instruerentur; ea verò persona est Verbum diuinum, iuxta illud Eccli. 1. *Fons sapientie Verbum Dei in excelsis*: ita enim à Patre cœlesti sumus per Verbum suum edocti, vt ait sanct. Thom. (sup.) sicut discipulus docetur verbo magistri.

Aliam rationem affert sanct. Athan. lib. de Incarnat. quia scilicet scopus Incarnationis fuit instauratio diuinæ imaginis, quæ per peccatum fuerat in nobis velut oblitterata; vnde maxime decuit, vt naturæ nostræ ille vniretur, qui (vt ait Apost. Coloss. 1.) est *imago Dei inuisibilis & splendor gloria, & figura substantiæ eius* Hebr. 1. vt sic imago illa in nobis quasi impressione sigilli diuini repararetur, vt loquitur S. Clemens Alexan. in orat. exhortatoria ad Gentes.

Dicendum 3. conuenientissimum fuisse, vt hoc mysterium non statim ab initio mundi conditi, nec omnino sub finem, sed in medio quasi tempore perageretur: non quidem statim ab initio, vt homines diuturnioribus malis conflictati melius agnoscerent naturæ suæ infirmitatem, maioriq; affectu diuinæ gratiæ optarent, ac quaererent auxilium, & ob diuturnam expectationem pluris æstimarent diuinæ misericordiæ beneficium. Neque etiam conueniens fuit, differri vsque ad mundi finem, ne Dei cognitio profus in hominibus extingueretur, neque generis humani strages, ac ruinæ nimium auerentur; vnde de consequens est, conuenientissimum fuisse tempus illud, quod ad exequendum istud mysterium Deus elegerit.

89 (o) 50

SE